

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 43/2017
25.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Слободана Суботина, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Кикинди 1Кв бр. 198/16 од 03.10.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж2 306/16 од 12.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Суботина, поднет против правноснажних решења Основног суда у Кикинди 1Кв бр. 198/16 од 03.10.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж2 306/16 од 12.12.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Кикинди 1Кв бр. 198/16 од 03.10.2016. године окривљеном АА новчана казна изречена пресудом Основног суда у Кикинди 1К бр. 288/14 од 28.05.2015. године у износу од 30.000,00 динара замењена је казном затвора у трајању од 30 дана, јер окривљени није платио новчану казну у року одређеном у пресуди.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 1Кж2 306/16 од 12.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Кикинди 1Кв бр. 198/16 од 03.10.2016. године.

Против правноснажних решења Основног суда у Кикинди 1Кв бр. 198/16 од 03.10.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж2 306/16 од 12.12.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Слободан Суботин због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и ставови 2. и 4. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев а побијана решења укине и

предмет врати нижестепеним судовима на поновни поступак и одлучивање. Бранилац предлаже да сагласно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда, ради присуства истој.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Суботина, је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног како то произилази из образложења захтева указује на повреду закона из члана 74. у вези члана 381. ЗКП, наводима да је суд повредио право окривљеног на обавезну одбрану (члан 74. ЗКП) јер је у одсуству окривљеног а у присуству само надлежног тужиоца донео одлуку којом је извршио замену изречене новчане казне казном затвора у трајању од 30 дана. По ставу браниоца суд је у конкретном случају био у обавези да не само окривљеном постави браниоца по службеној дужности већ и да у таквој кривично-процесној ситуацији примени одредбе члана 51. став 2. КЗ у вези члана 381. ЗКП, којом је прописано када и на који начин се окривљеном суди у одсуству.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Наиме, окривљени АА је пресудом Основног суда у Кикинди 1К бр. 288/14 од 28.05.2015. године (правноснажна дана 28.05.2015. године) оглашен кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на наовчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати изречену новчану казну у одређеном року, одлучено је да се иста замени казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Надаље, окривљеном је решењем Основног суда у Кикинди 1К бр. 288/14 од 21.10.2015. године усвојена молба за одлагање плаћања изречене новчане казне у износу од 30.000,00 динара а окривљени обавезан да наведени износ исплати у ратама, закључно са 15.05.2016. године.

Како окривљени, а како се то утврђује из списка предмета изречену новчану казну није платио у одређеном року, то је по оцени Врховног касационог суда правилно првостепени суд сагласно члану 51. став 2. КЗ покренуо поступак

извршења новчане казне и окривљеном изречену новчану казну у износу од 30.000,00 динара, заменио казном затвора у трајању од 30 дана.

Суд је у поступку извршења новчане казне а како се то из списка предмета утврђује, у више наврата покушавао да обезбеди присуство окривљеног АА на седници већа и то како позивањем на пријављеној адреси у ... тако и преко управе Окружног затвора у Суботици, за шта је од ПС Суботица добио овавештење да се окривљени налази у тој установи а и путем наредби за принудно довођење окривљеног, које нису реализоване и истицањем позива на рочиште на интернет страници Основног суда у Кикинди.

Одредбом члана 246. став 1. ЗКП прописано је да ако се достављање писмена окривљеном не може извршити на адресу о којој је окривљени обавестио орган поступка, достављач ће оставити обавештење да ће се писмено истаћи на огласној табли и по могућству, на интернет страни органа поступка. По протеку рока од 8 дана од дана истицања писмена сматра се да је достављање извршено, док је ставом 3. истог члана 246. ЗКП прописано да изузетно од става 1. тог члана, ако окривљеном који нема браниоца треба доставити пресуду којом му је изречена кривична санкција која се састоји у лишењу слободе, а достављање се не може извршити на адресу о којој је окривљени обавестио суд, поставиће се бранилац по службеној дужности док окривљени не обавести суд о новој адреси.

Првостепени суд је, након доношења решења којим је новчану казну заменио казном затвора, окривљеном поставио браниоца, по службеној дужности, сагласно члану 246. став 3. ЗКП, па су неосновани наводи изнети у захтеву за заштиту законитости, да је повређено право на одбрану из члана 74. ЗКП. Неосновани су и наводи захтева да је првостепени суд био у обавези да примени одредбу члана 381. ЗКП о суђењу у одсуству, јер у конкретној ситуацији, суђења у одсуству није било, већ је суд заменио новчану казну казном затвора у смислу одредбе члана 51. став 2. КЗ и у поступку достављања решења поступио сходно одредби члана 246. став 3. ЗКП.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога а на основу одредбе члана 490. и члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић